

Kako nam je bilo na Velom Vrh...

Description

...a kako drugačije nego ODLIČNO! Malo nam je žao što nas nije bilo u većem broju ali i ova vrijedna manjina je savršeno odradila naš prvi ovogodišnji izlet. A priča ide ovako..

Četrnaest malih i tri malo veća planinara krenulo je od Drenovske crkve na put prema Velom vrhu i već od samog početka mogli su vidjeti da će to biti prilično izazovan dan. Vrijeme ih je poslužilo i više nego dobro, tako da su bez trunčice vjetra u leđa stigli do cilja. Zapravo do prvog cilja, jer bilo ih je više. Pred sami vrh otvorio im se predivan pogled na Učku i Hahliće a barba Damir (ili kako su ga neki prozvali: glavni organizator) im je počeo pričati o bunkerima i tvrđavama i čemu su služili, kako su nekada vojnici branili državu i gdje su boravili.

Na vrhu su napokon malo duže odmorili i nešto prigrizli a nakon što su napunili trbuhe i vratili energiju, krenuli su u daljnje istraživanje tvrđave iz koje se čisto vide grobnice alpe i naša velika Rječina. A kao šeker na kraju, "sasvim slučajno" se tu našao i jedan dron koji ih je slikao u letu.

Nakon što su se ohladili morali su brzo krenuti dalje da se ugriju a i mali planinari su nestrpljivo čekali svoj drugi cilj kako bi mogli isprobati lampe. Na putu do tamo neki su i vodili vrlo ozbiljne razgovore pa da citiramo T: "blago nama, mi svaki dan idemo u vrtić i igramo se a u subotu i nedjelju ne moramo pisati zadaću, možemo raditi šta nas je god volja". E pa neka su oni to tako lijepo sebi i nama objasnili, zavidimo im svi na tom luksuzu ?

Imali su i pomalo ironičnu anegdotu s puta. Na stazi prema drugom cilju sreli su ni više ni manje nego grupu Paintball-aša, a kako je barba Damir ne malo puta spominjao ratnike, nekima je mašta malo previše krenula raditi pa su se prepali da nije stvarno taj rat o kojem su pričali, opet došao. Naravno da nije. Objašnjeno je stoga našim malim planinarima da je to samo igra koja se zove Paintball. Eto, nikad dosta znanja.

I u miru su nastavili dalje sve dok nisu došli do "špilje" gdje su napokon mogli isprobati svoje lampe. Za neke je to bilo iskustvo s dozom straha ali svi su bili dovoljno hrabri da pod ruku svojih prijatelja i vodiča krenu istražiti dio puta u mraku. Nakon što su ponovno ugledali svjetlo dana spustili su se prema Braščinama gdje su se još malo okrijepili i odmorili čekajući autobus za doma.

I za kraj moramo vam reći da je bio to jedan jako edukativan izlet, izlet u kojem su se naši mali planinari morali suočiti i s određenim poteškoćama, preprekama i strahovima a oni su nam dokazali da to stvarno mogu, i da su spremni za nove životne avanture.

Do sljedećeg izleta!

